

Lelkészi jelentés a 2021. évről

Kőszeg 2022.03.27-i közgyűlés

Az elmúlt év a 2020-as évhez hasonlóan a koronavírus által meghatározott esztendőként jelenik meg lelkészi jelentésünkben. Gyülekezeti életünket is erősen meghatározta a járvány, amely már két éve írt át sok mindent a mi közösségünkben is.

Míg a tavalyi lelkészi jelentésben azért adtunk hálát, hogy a temetések száma alacsonyabb volt 2020-ban (11), mint azelőtt, addig a tavalyi évben már sajnos jóval magasabb számról kell beszélnünk (20). A keresztelesek száma is emelkedett ugyan (8>15), de még mindig nem érte el a járvány előtti időszak számait. Esketési szolgálatunk pedig összesen három volt.

Istentiszteleti alkalmainkat – a tavaszi karantén időszakot nem számítva – megtudtuk tartani. Igaz, hogy maszkban, de azért énekeltünk már, és sokkal több esetben volt lehetőségünk az úrvacsoravételre is, mint az előző évben. Tavasszal ugyan másfél hónapra ismét be kellett zárunk templomunkat és az istentiszteletet megint online formában tartottuk, illetve a kinyomtatott igehirdetéseket juttattuk el azokhoz, akiknek nincs internet elérési lehetőségük. Tavaly a második húsvéti ünnepünk volt, amikor csupán videofelvétel segítségével „ünnepeztünk”. Csak az Emmaus kör tagjaival tartottunk szabadtéri hajnali istentiszteletet a Kálváriánál.

A családi istentiszteleteket jobb időben a templomkertben tartottuk, hidegebb időben azonban a templomban. Ezen istentiszteletek látogatottsága megcsappant a pandémia idején. A hidegebb templomi közeg, a maszkban való éneklés csak az elkötelezett családokat indította az alkalmakon való részvételre.

Jelenléti istentiszteletet, áhítatokat csupán szeretetotthonunk lakóközössége részére tartottunk egész éven át, akiknek mindig volt alkalmuk a közösségi alkalmakon való részvételre – természetesen szigorú járványügyi feltételek mellett. Így emlékeztünk meg egy szerény, de mégis ünnepi alkalmon áprilisban – gyülekezeti tagjaink és meghívott vendégek nélkül – a szeretetotthon húsz évvel ezelőtti indulásáról is. Lakóink a heti kétszeri áhítatokon túl a vasárnapi istentiszteletet egy órával később videofelvételről nézhették meg.

Az év első felében meg tudtuk tartani az ökumenikus imahét és az ökumenikus világimanap alkalmait – igaz, kevesebb alkalommal és kisebb gyülekezeti részvétellel.

Az iskolai hitoktatás egész évben zajlott. *Kutschi Renáta* főállású hitoktatónkkal együtt mindhárman jártunk be az iskolákba – a tavaszi online oktatási időszakot nem számítva – ám a szinte állandónak mondható hiányzások, és a „hibrid” oktatás rendkívül sok nehézséget okozott. Az Árpád-házi, a Béri Balog, s a Bersek iskolák mellett a Dr. Nagy László iskolában is tartottunk hittanórát, és nagy örömünk volt, hogy ősztől Kiszsidányban is elindult egy négy fős óvodás-kisiskolás hittancsoport.

Hétközi gyülekezeti alkalmakat nem mindig tudtunk tartani. Így a bibliaórai közösség, a férfikör, az ifjúság és a gyülekezeti kórus is ritkábban találkozott. Az énekkar húsz évvel ezelőtti indulásáról sem tudtunk méltó ünnepi alkalommal megemlékezni. Bibliai játszóházat is csak pár alkalommal tartottunk. Ősszel azonban újra indult a baba-mama kör, amely sajnos néhány találkozás után újra abbamaradt a járványveszély felerősödése miatt.

A járvány egyik legnagyobb vesztesei tavalyi konfirmandusaink voltak. Sok év után ők voltak az első olyan csoport, akiknek sem az egyházmegyei konfirmandus találkozót, sem pedig a balatonszárszói konfirmációi hétvégét nem tudtuk megtartani. Pedig ez éppen egy nagylétszámú (19 fős) csoport volt. A konfirmációi vizsga – az elő év jó tapasztalatait felhasználva – kisebb csoportokban történt. A konfirmációi ünnepi istentiszteletet pedig később kellett megtartanunk – a húsvéti lezárások miatt – a rokonok, jubiláns konfirmandusok és presbiterek jelenlétével.

Tervezett programjainknak is csak egy része valósulhatott meg kisebb közösség részvételével. Tavaly bőjtben online áhítatokat vettünk fel *Zsóri-Ments Orsolya* iskolalelkésszel együttműködve, s ha egy-egy koncertet vagy más alkalmat megtarthattunk, az nagy öröm volt. Csakúgy, minthogy tavaly is megszervezhettük gyülekezeti napközis hittantáborunkat, a Hittanhetet. Adventben pedig ismét kinti programokat szerveztünk. A három helyszínen megvalósuló adventi csend-sétákról jó visszajelzéseket kaptunk azoktól, akik részt vettek ezeken az alkalmakon.

Kiszsidányban a gyönyörű új imaházat és vendégházat keveset használtuk, bár a pihenőházban tavaly már volt néhány ottalvó vendégünk is.

Egyházunkban a nyári zsinati döntés értelmében szülői jelenléttel lehetőség van az öt év feletti gyermekek úrvacsoravételére. Ennek gyakorlásához elengedhetetlenül szükséges a felkészítés. Egyházközségünkben ezzel kapcsolatosan be-

szélgetést kezdeményeztünk. Lehetőséget kínáltunk az őszi folyamán csoportban, de személyes beszélgetésben is az úrvacsorai tanításunk, a gyermek úrvacsora gyakorlatának átgondolására, de ez a presbiteri körnél egyelőre nem terjedt tovább.

A lelkipásztori látogatások és gyülekezeti tagjaink látogatói szolgálata sem működhetett a régi rendben, a telefonos kapcsolattartásnak fontos szerepe volt talány is. *Marton András* felügyelővel rendszeresen találkoztunk gyülekezetünk aktuális témáinak megbeszélésére, s a gyülekezeti imakörben imádkoztunk gyülekezetünkért, az itt folyó szolgálatokért.

Gyülekezeti újságunk két száma jelent meg az elmúlt esztendőben is, honlapunk és a gyülekezet Facebook-oldala pedig fontos szolgálatot végzett a pandémia idején.

A nyárvégi-őszi időszakban – *Rostáné Piri Magda* esperes betegszabadsága idején - helyettesi feladatokat láttam el (B. Cs.) az egyházmegye több gyülekezetében.

Egyházkerületünk munkaévkezdő lelkeszkonferenciáját itt Kőszegen tartotta, melyet Zsóri-Ments Orsolya iskolalelkésszel és *Mesterházy Balázs* igazgatóval együtt szerveztünk.

Köszönjük a Testvérek gyülekezetünket hordozó szeretetét, amely megnyilvánult a szolgálatkészségben, sokak önkéntes munkájában, az imádságban és az anyagi teherviselésben egyaránt! Isten áldását kérjük további közös szolgálatunkhoz!

B. Rohn Erzsébet és Baranyay Csaba lelkészek